

[Statsministeren]

På et tillægsspørgsmål, om der ikke var tale om indblanding i indre anliggender, udtalte udenrigsministeren: vi (spørgeren og udenrigsministeren) opfatter det forskelligt. Jeg har været der. Angola er ikke det eneste land i verden, som har tropper udefra efter landets eget ønske.«

De pågældende udtalelser er i overensstemmelse med regeringens hidtidige politik. Regeringen må fastholde, at det enkelte land har ret til selv at afgøre, hvor det vil hente hjælp. Vi ønsker ikke at blande os i Angolas beslutning i så henseende. Det er Angolas egen sag.

Til statsministeren (28/10 77) af:

Jørgen Junior (FP):

»Finder statsministeren, at hans udenrigsminister tjener Danmarks interesser og i bekræftende fald på hvilken måde, når han udtrykker accept af, at cubanske tropper deltager i borgerkrige på andre kontinenter for dér at skabe eller bevare marxistiske diktaturer?«

(Spm. nr. 98).

Begrundelse.

Udenrigsministerens rejse til Brasilien for at rette op på handelsmisforholdet kan begrundes fornuftigt.

Om besøget på Cuba kan, er nok mildt sagt mere tvivlsomt, men at de provokerende udtalelser om sympati for de cubansk-marxistiske agressorer i Afrika tjener noget fornuftigt formål for det danske samfund, finder jeg det svært at se.

Det har forlydt, at udenrigsministeren skulle agere minikissingersk postillon d'amour mellem Havanna og Washington, hvilket måske er et meget spændende job, og som optakt til hvilket de nævnte udtalelser måske er faldet. Hvis dette er baggrunden, burde USA og Cuba og ikke fattige Danmark finansiere rundreisen og honorere efter resultater på konsulentbasis. Ikke de danske skatteborgere.

Hvis rejsen omvendt er ment som en opbakning af danske handelsinteresser, bør udenrigsministeren efter min opfattelse forstå at leve op til, hvad det danske folk har ansat ham til.

At cubanerne slås for marxismen i Angola, Vest-Somalia og andre steder, burde ikke kunne bakkes op af en dansk udenrigsminister.

Besvarelse (7/11 77):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Med hensyn til, hvad udenrigsministeren faktisk sagde på pressemødet i Brasilia den 25. oktober 1977, henviser jeg til mit svar på spørgsmål nr. 97.

I øvrigt vil jeg gerne anføre, at jeg finder udenrigsministerens rejse til to vigtige latinamerikanske lande, Brasilien og Cuba, betydningsfuld. Det er væsentligt for os at få øget direkte kontakt med Latinamerika, både af politiske grunde og for at styrke de økonomiske og handelsmæssige forbindelser. At udenrigsministerens politiske samtaler i Washington med bl. a. udenrigsminister Vance også er særdeles vigtige for Danmark, både når det drejer sig om vore indbyrdes relationer og om forholdet til tredjelande, må være indlysende klart.

Endelig finder jeg det vigtigt at understrege, at Danmark handlede rigtigt ved allerede under Angolas frihedskamp at indlede et humanitært og uddannelsesmæssigt samarbejde med Angolas folk. Vi ønsker et samarbejde med de nye stater i Afrika, herunder Angola, som vi nu har et bistandsmæssigt samarbejde med.

Til socialministeren (28/10 77) af:

Jørgen Junior (FP):

»Kan ministeren oplyse, om det er korrekt, at der i den senere tid har fundet afskedigelser sted i socialektoren af uuddannet, men erfarent personale for at skabe plads til nye kuld af uddannet personale?«

(Spm. nr. 99).

Begrundelse.

Uuddannet medhjælp på institutioner, blandt andet i Helsingør og på Lolland-Falster, har angiveligt været udsat for afskedigelser, fordi man ønskede at benytte en overproduktion af nyudklækket uddannet personale i stedet.